

Jesteśmy stworzeni przez Boga na Jego obraz. Wielu myśli, że to akt jednorazowy, u początku ich życia. Tym czasem prawda o Bogu Stwórcy dotyczy dziś naszego życia. Wciąż jesteśmy stwarzani przez Boga w historii naszego życia.

1. W każdej chwili jesteśmy stwarzani przez Boga, który pragnie byśmy w sposób wolny Go kochali.

2. Doświadczenie Boga stwarzającego mnie w każdym momencie, składającego w moim wnętrzu pragnienia Królestwa Bożego na ziemi oraz święta obojętność wobec rzeczy stworzonych musi stanowić fundamentalne doświadczenie duchowe.

3. Wszystkie istoty żywe wzrastają poprzez fazy i etapy w całym swoim życiu. Życie jest w ciągłym rozwoju, w ciągłym stwarzaniu. Bóg nigdy nie cofa swej ręki. Jesteśmy wyrzuci na Jego dłoniach i wciąż stwarzani, lepieni przez Garncarza.

4. Fundamentalnym doświadczeniem duchowym jest odkrycie miłującej obecności Boga w stworzeniu człowieka. Podstawowym zadaniem człowieka jest wybrać życie, które jest mu ofiarowane przez Boga, wybierać to życie trzeba każdego dnia. To gest odwagi i zaufania.

5. Ludzkie pragnienia zostały dotknięte przez grzech i brak uporządkowania.

6. Nasze pragnienia wyrażają to, czego Bóg od nas chce. Bóg składa w nasze serca swoje pragnienia. Pragnienia ludzkie pochodzą od Boga z faktu bycia stworzonym. Pragnienie w naszym sercu ukazują Boży zamysł w każdym z nas. Są Jego wolą.

7. Bóg stwarza moją osobowość, wszystkie elementy mojej osobowości.

8. Bóg powołuje mnie do życia w określonym czasie, miejscu, okolicznościach, kulturze. Bóg wzywając mnie do określonego powołania uwzględnia kontekst czasów, znaki czasów.

9. Bóg wyciąga mnie z chaosu do harmonii. Dokonuje procesu integracji moich rozbitych części „ja”. Bóg scala to co jest rozbite, rozproszone. Dziś żyjemy w rozproszonym świecie z rozproszonym wnętrzem: do czego innego dąży, ciało, uczucia, zmysły, wola, umysł, duch.

10. Celem życia jest chwalić Boga, służyć Mu, kochać Go, pełnić Jego wolę i osiągnąć zbawienie.

11. Tym co rani życie jest doświadczenie odrzucenia życia od początku; w momencie poczęcia, w życiu prenatalnym, w okresie niemowlęctwa. Są osoby, które lękają się życia, wchodzą na drogę samozniszczenia, zniechęceni życiem bo zostali odrzuceni u początku życia (poczęcie w grzechu, poczęcie przez gwałt, poczęcie przez zaspokojenie pożądliwości, traumatyczne wydarzenie podczas ciąży, niechęć do dziecka, próba aborcji, odrzucenie płci, nadmierna miłość, brak gestów dotyku i przytulenia pełnego miłości).